

El golf

MOLT PERSONAL
XAVI ROCA
@XAVIROCA1

Els que em coneixeu una mica (o molt) ja sabeu que m'encanta el golf. I feia temps que tenia ganes d'escriure sobre aquest meravellós esport. El meu primer contacte amb el golf va ser a l'estiu de 1988. Tenia 14 anys, i acabava de finalitzar l'E.G.B. Vaig anar a estudiar a Anglaterra, en una petita ciutat costera anomenada Scarborough. Era dels més joves de tot el grup d'estudiants. La majoria dels meus companys d'expedició, ja en plena adolescència, sortien de pubs i bars. A mi no m'agradava el seu pla i sortia a passejar. Ben aviat vaig descobrir un camp de golf municipal molt a prop de casa. L'accés al camp era gratuït i a més, per als que no teníem pals, els podíem agafar lliurement de la recepció i tornar-los en acabar sense que ningú et controlés.

Vaig jugar força dies. També vaig descobrir com els britànics vivien amb autèntica passió aquest esport. A més, durant la meva estància a Anglaterra, en Seve Ballesteros va guanyar brillantment el British Open i els espanyols que anàvem al camp érem felicitats i aplaudits tot recordant a Seve.

Recordo perfectament que a la meva tornada del Regne Unit, quan els meus pares em van venir a recollir a l'aeroport de Barcelona, els vaig dir una frase que sempre he recordat. "El golf és l'esport que més m'agrada. Que consti ara, abans de que es fiqui de moda a Espanya". No vaig jugar més a golf

fins 14 anys després, quan em vaig fer soci del Raimat Golf Club. Era l'any 2002 quan feia pocs mesos s'havien inaugurat els 18 forats. Un projecte de club que havia començat 10 anys abans liderat per la família Raventós i que culminava amb un camp preciós en un entorn natural envoltat de vinyes i petits boscos. Des d'aquell dia fins ara, he anat jugant tot el que les meves obligacions familiars i professionals m'han permès. Ara fa just 15 anys que hi jugo amb certa assiduïtat i et puc dir que ha estat una experiència realment extraordinària. Malauradament és un esport que no té massa bona imatge. Se l'acusa de ser car, elitista. Però no crec que sigui així. Evidentment hi ha camps caríssims però també n'hi ha amb preus molt més raonables. Si ho compares amb altres esports no penso que sigui un esport car. A més, una de les grans avantatges del golf és que pots jugar en totes les edats

És un esport acusat de ser car, elitista, però no és així i, a més, es practica envoltat de natura i a totes les edats

i en gairebé totes les condicions físiques. Des de ben petit fins edat molt avançada. Pots jugar amb gent de diferent nivell al teu, amb amics, família... És un esport envoltat de natura i en el que la concentració i la força mental són claus. Resulta difícil al començament, sobretot si no comences de jove. Però et puc ben assegurar que, un cop passada aquesta etapa d'aprenentatge inicial, acostuma a "enganxar" a la majoria de persones. A més, tant si em surt bé com malament, sempre tinc ganes de tornar-hi ja que sempre crec que el proper dia ho faré millor. Un esport del que pots treure'n grans lliçons tant per la teva vida professional com per la personal. Aprendre a guanyar, a perdre, a mantenir la calma quan les coses no van bé, a controlar-te quan van molt bé. A no defallir, a lluitar fins al final. A competir contra els demés, però sobretot a lluitar contra tu, a buscar la teva millor versió. Com diu una coneguda cita "el golf és com la vida... lluites i t'esforces durant tot el camí, per acabar com tots dins del forat".

El golf, un gran esport, al que volia homenatjar per tot el que m'ha aportat aquests anys. Acabo amb una frase del golfista Arnold Daly que m'encanta: "El golf és com l'amor; si no te'l prens seriosament no és divertit; i si t'ho prens seriosament et trencarà el cor".